

La zona zero de la repressió

Marc Puigtió, alcalde de Sant Julià de Ramis, parlant durant l'acte d'ahir QUIM PUIG.

La repressió policial de l'1 d'octubre va començar a Sant Julià de Ramis. Poc abans de les nou del matí, un centenar d'agents de la Guàrdia Civil va carregar amb una violència extrema contra els concentrats que protegien el col·legi electoral, situat al pavelló municipal. Les forces de l'ordre espanyoles van acabar accedint a l'equipament, on van causar nombrosos desperfectes, i se'n van endur les urnes i la resta del material per poder fer la votació. Era l'avís del que podia passar a la resta dels col·legis electorals al llarg de la jornada. La tria de Sant Julià de Ramis no va ser aleatòria. Allà havia d'exercir el seu dret a vot el president Carles Puigdemont.

Assabentat dels esdeveniments, va aconseguir despistar i esquivar l'helicòpter de la Guàrdia Civil que el seguia –en una maniobra gairebé digna de James Bond– i dirigir-se a Cornellà de Terri, on va poder votar igualment gràcies al cens universal.

La població gironina va ser un dels set punts de tot Catalunya que el Consell de la República va triar ahir per fer actes commemoratius amb motiu dels cinc anys de la celebració del referèndum. L'acte va començar amb una marxa de cotxes que servia per replicar el trajecte que Puigdemont no va completar per poder votar, tot i que el president va visitar més tard la població per interessar-se pels incidents. Marc Puigtió, l'alcalde actual i d'aleshores, va recordar que els fets al seu municipi, la zona zero on van començar els cops, lluny de provocar covardia, van esperonar el "poble de Catalunya" a protegir les urnes. Puigtió va dir que Sant Julià no hauria volgut passar a la història per ser el lloc on van començar les patacades, sinó pel treball previ per fer realitat la votació. També va assegurar que el "món municipal" estarà sempre al costat "del poble" i va reclamar als polítics que trobin la fórmula per tornar a "anar tots plegats."

En l'acte es va donar veu a dues persones represaliades. Salvador Ribot va explicar com el 2002, quan era jutge de pau, li van obrir un expedient disciplinari per haver fet les entrades al registre civil en català i Sisu Corbera, un dels represaliats pel tall de l'autopista a la Jonquera, va explicar que des de llavors ha passat mals moments, però va revelar que arriba un moment que es perd la por: "I quan perdem la por, som lliures."

Dani Driéguez, advocat de Dret de Defensa de Girona, que representa 30 veïns de Sant Julià de Ramis que van presentar denúncies per la violència policial, va explicar que la repressió també es produeix en l'àmbit judicial a causa de la "passivitat" dels jutges, ja que no només no han obert cap diligència d'investigació dels fets, sinó que també han tombat les de les acusacions. "Fins i tot han obstruït la identificació dels agents", va assegurar.

Gabriela Serra, de Lluita No Violenta i exdiputada de la CUP, va dir que l'1 d'octubre el poble català es va convertir en "subjecte polític", i que això l'Estat espanyol "no ho va perdonar ni ho perdonarà." També va fer una crida a "ocupar" de nou els carrers i les institucions i a votar "qui ens ha d'obeir". "Cal tornar a desobeir i a fer-ho profundament perquè això ens fa lliures", va afegir-hi.

Finalment, Toni Castellà, del Consell de la República, va dir que l'1-O es va fer política "col·lectivament" i va elogiar l'actitud dels veïns de Sant Julià de Ramis: "La vostra reacció es va estendre com una força de dignitat." "L'Estat va fer fallida i la via democràtica va passar per sobre de la via violenta", va concloure Castellà.

Publicat a:

-El Punt Avui. Girona 01-10-2022, Pàgina 19

-El Punt Avui. Nacional 01-10-2022, Pàgina 18

Font del document: <http://www.elpuntavui.cat/politica/article/17-politica/2199747-la-zona-zero-de-la-repressio.html>